

ՊԱՏՐԻԱՐՔԱԿԱՆ ԿՈՆԴԻԼԻ

ԳԵՐԱՇՆՈՐՀ Տ. ԹՈՐԳՈՄ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻ
ԶՈՑԳ ՑՈԲԵԼԵԱՆՆԵՐՈՒՆ ԱՌԻԹՈՎ,

ՅԻՍՈՒՍԻ ՔՐԻՍՏՈՆՅ ԾԱՌԱՅ Տ. ԵՂԻՉԵ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ԵՒ ՇՆՈՐՀԱԿ
ԱՄԵՆԱԱՌՈՒՐԲ ՀՈԴԻԽՈՅՆ ՊԱՏՐԻԱՐՔ ԱՌԱ.ՔԵԼԱԿՈՆ ՍՈՒՐԲ ԱԹՈՌՈՅՍ
ԵՐՋԱՎԱԴՐՄԻ, ՎԵՐԱՇԵՍՈՒԶ ՍՈՒՐԲ ԵՒ ՏՆՈՐԻՆԱԿՈՆ ՏԵՂԵԱՑՆ
ՔՐԻՍՏՈՍԻ, ՅՈՐՄԵ ՀԱԱՑԵ ՇՆՈՐՀԱՔ ԵՒ ՕՌՃՆՈՒԹԻՒՆ Ի ՎԵՐԱՑ ՆՈՐԻՆ
ԳԵՐԱՇՆՈՐՀԱԹԻՇԵԱՆ Տ. ԹՈՐԳՈՄ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ՄԱՆՈՒԿԵԱՆԻ,
ԱՌԱՋՆՈՐԴԻՆ ՀԻԽՍԻՍԱՑԻՆ ԱՄԵՐԻԿԱՑԻ Ա.ՐԵՒԵԼԵԱՆ ԹԵՄԻՆ:

«Յիշեա, որդեակ», կը թելադրեն Ա. Գիրեն ու Ա.Ահարանը, վերադարձելով մեր միտք անցեալին: Մարդկային միտքի ամենեն սահմանի իրողութիւններն մին է յիշողաւթիւնը, առանց որուն մենք զրկուած պիտի րլայինք մեր իննուրինը կազմող եւ բիւրեղացնող տունաններն: Մեր տեսանները, յղացներն ու գաղափարները, մեր ժիզիմական եւ հոգեկան ապրումներն ու տպաւուրինները կը կազմեն զեղեցիկ շարանը մեր յիշողութեան:

Յիշողութեան այդ նրաեկով է որ կը մտաբերեմ, սիրելիդ իմ Թորգոմ Արքայիսկոպոս Մանուկեան, երեմնի անուշիկ Աւեսիսը, Պահտահ աւազներն ուկի կտորի մը նման Երուսաղէմի Ժառանգաւորաց Վարժարանի ու Հնայարանի բերուած: Աշխայժ եւ վարդուուն, սիրելին ամբողջ դպրոցին, բայց մսնաւանդ ոյզ օրերու Երջանկայիշեատակ եւ մեծանուն Պատրիարքին, որուն անունը կը կրես իրաւունքով եւ փառեկով, որ ճեռնադրութենէդ առաջ որուուած, յաւէս անմոռաց Պատրիարքի կողմէն, որ առիքը չունեցաւ իր հոգեւոր գաւակները անձամբ սուրբ սեղանին առաջնորդիլու:

Անցնող տարիները այն ատեն միայն բարոյական արմէքի կը բարձրանան, երբ մարդկային առաւելութիւններով է որ կը հարսանան, նման արմաւենիին, որ ամէն տարի կը ցուցանուի կեղեւային նոր օղակի մը յաւելումով:

Արժանաւոր անձեռու յոբելեանը երախտագիտութեան եւ մեծարանի պարտ մը չէ միայն իրեններուն կողմէ հատուցուած, այլ նաև արդարութեան իրաւունք մը ընծայելի անո՞ւ որ սարիներով զոհաբերեց իր կեանքը խօսեալ, գրչով եւ վարչական իրեն յատուկ եղանակով, ստեղծելով իր ուրաց եւ թեմնեն ներս բարեխառն մքնուոր մը, զերծ ցնցումներէ եւ անխմաս ցաւցաբերումներէ։ Քառասուն տարիներու իր ծառայութիւնը կոչումներու ամենէն ազնը-ւագոյնին, անձնազնի յօժարութեամբ իր նուրիումը կրթական գործին, նախ երուսաղէմի մէջ, իրեւ ուսուցիչ եւ տեսուչ, ապա տարիներով իրեւ Տիրոջ Տանը սպասաւոր, որուն վայելչութիւնը սիրեց, իրեւ գրչի մարդ, որ իր հոգիին ծաղիկը դրսեւող եւ անոր բայցը բաշխեց սիրտերուն։

Հանդիսաւոր գիտակցութեամբ, որուն խորք հիացում կը կազմէ, Հիւսիսային Ամերիկայի արեւելեան վիճակի Թեմական Խորհուրդը որուած է 1983 տարուան ընթացքին ներկ Թեմակալ Առաջնորդ Գերասոնի Տ. Պողոս Արքեպիսկոպոս Մանուկեանի եպիսկոպոսական եւ Միացեալ Նահանգներու արեւմտեան եւ արեւելեան թեմերուն մէջ առաջնորդութեան 20 ամեակները։ Այս որքան սրառուչ, նոյնքան արդար հատուցման պարագան, ուրիշներու կարգին առաւելազանց երնուաննով կը լեցնէ հօգիս, իրեւ երեմնի իր ուսուցիչը եւ գրչի եղբայրը, բայց մանաւանդ լծակիցը Աւետարանի գաւահն մէջ։

Տակային երիտասարդ է մեր սիրելի Ցոքելեարը եւ ապահով տարիներ ունի բոլորի ծանօթ իր արժանիմներով ծառայելու մեր Եկեղեցիին եւ ծոլովակուրդին, որ այսին պէտք ունի իրեն նման գիտակից, կարող եւ զոհաբերելու պատրաս հոգիներու։ Հետեւարաց գօտեպինը եւ ընորհաբաւչն, ինչպէս երեկ նոյնպէս եւ յետ այսու, մասռուակէ առասօրէն Տիրոջ կողմէն նեզի ընորհուած ժամանենքը, սիրելի Մրգազան, ուրպէսզի կարենաս համարձակ-օրէն ըսել ըստ Աւետարանին։ «Տէր, ահա զմնասն ու տասն մնաս արար»։

Մրագին մադրանիններով եւ եղբայրական սիրով

ԵՂԻՉԷ ԱՐՔԵՊՈՍ. ՏԵՐՏԵՐԵԱՆ

Պատրիարք Հայ Երուսաղէմի